

MŪSU LIETUVA

São Paulo - Brasil - 1970 m. spalio - outubro 9 d.

Šio «Mūsų Lietuvos» Numerio GARBĖS LEIDĖJOS

MARCELĖ BALTRŪNIENĖ, ANĖLĖ KUSNIENĖ,
JIEVA KUTKIENĖ ir ONA SAKALAUŠKIENĖ

Toms mieloms lietuviškos spaudos palaikytojoms «Mūsų Lietuvos Administracija taria visų skaitytojų ir leidėjų vardu nuoširdžiausią ačiū!

Šv. Tėvo Sveikinimas Ateitininku Jubiliejiniam Kongresui

VATIKANAS
1970 VIII 31

Laiminga yra Lietuvių Katalikų Federacijos ATEITIES šešiasdešimties metų jubiliejinio kongreso proga. Šv. Tėvas su ypatingu džiaugsmu sveikina visus jos narius ir dalyvius. Jis meldžiasi, kad suvažiavimo darbai būtų našūs ir kad jie suteiktų na į ją užsiedimą vertingai apaštalinei ir kultūrinei šios organizacijos veiklai.

Pareikšdamas savo pasitikėjimą ir meilę, jis su dideliu nuoširdumu visiems suteiks savo Apaštališkąjį Palaiminimą.

Kardinolas Villot
(Valstybės sekretorius)

PLACIAJAME PASAULYJE

EGIPTAS

Pagaliam nutarta, kas užims mirusiojo prezidento Nasserio vietą Arabų Socialistų Vienybės partijos egzekutyvinis komitetas parinko buvusį Nasserio viceprezidentą ANWAR SADAT. Šio mėnesio 15 dieną jį dar turės patvirtinti tautos balsavimai (referendumas). Atrodė, jog niekas ar tik mažai kas jam pasipriešins. Todėl jau galima laikyti tikru dalyku kad naujasis Egipto prezidentas bus Anwar Sadat.

BOLIVIJA

Ši Pietų Amerikos respublika išgyvena sunkios krizės dienas. Prieš prezidentą Alfredo Ovando Candia sukilo dalis kariuomenės ir reikalauja, kad jis atsakytų valdžios. Sukilėliams vadovauja generalas Miranda. Iš pradžių atrodė, kad prezidento šalininkai laimi, bet dabar dar didelis skaičius jaunosios kariuomenės prisidėjo prie sukilėlių ir reikalauja pasitraukti ne tik prez. Candia, bet ir patį sukilėlių vada gen. Mirandą, ir nori sudaryti tokią naują vyriausybę, kuri būtų priimtina tiek sukilėliams, tiek prez. Ovando rėmėjams. Reikia, suskilo patys sukilėliai ir, jei jų vadai nesusitars, Bolivijai gresia pilietinis karas.

PRASIDĖJO DERYBOS

Sukilėliai ir prez. Ovando pasirinko popiežiaus nunciatūros namus deryboms. Sukilėlių vadas Miranda atvyko su didele stipriai ginkluota palyda, o prez. Ovando su dar didesne. Nunciatūros tarnautojas kunigas paprašė visus palikti savo ginklus už durų, bet jo niekas nepaklausė.

Valandą pasiginčijus, gen. Miranda, piktas, apleido pa-

sitarimų salę ir išvyko tartis su savo generaliniu štabu. Po pusantros valandos sugrįžo ir derybos tęsėsi toliau. Bet 5,45 val. abu generolai pranešė nutraukia derybas iki 15 valandos. Taip dabar ir neišku, kuo šitos derybos baigsis. Patirta tik tiek, kad dabartinis prezidentas pareiškia lavo kad gen. Miranda tuojau pat pasiduotų be jokių sąlygų, o tas reikalavo prezidentą tuojau pat atsistatydinti irgi be jokių sąlygų. Prezidentas paskelbė pašalinąs iš pareigų gen. Mirandą ir netrukus paskelbsiąs naujus rinkimus, per kuriuos pati tauta, o ne kariškių saujelė nulemsianti, kas turi kraštą valdyti.

SOV. RUSIJA

Patylom, paslapčiom Sovietų Rusija stiprina savo galybę Antilų jūrose, prie pat Pietų Amerikos (ir Brazilijos) pakrančių. Kuboje nuolat lankosi jos kariniai laivai, atveždami daug ginklų, raketų. Šnipai praneša, kad Cienfuegos uoste statomos vietos atominiams povandeniniams laivams sustoti ir taisyti. Šitoks komunistų stiprinimasis Pietų Amerikos pakrantėse atsiduoda rimtu pavojum. Komunistai čia neatvyksta stograšų saulutėje pasišildyti, paatostogauti, ir gerai įsidedinę grįžti namo. Jie čia, be abejo, sustiprina savo bolševikinę propagandą visoje Pietų Amerikoje ir stengsis perversmais ir partizanų karais įvaldyti vietas istatyti komunistų partijas. Tai yra rimtas pavojus Pietų Amerikos demokratijai. Tai sudaro daug rūpesčio tiems, kurie komunistinės valdžios Pietų Amerikoje nenori.

Uoliosios Spaudos Baliaus šeimnininkės. Kas jų nepažįsta?

«Arba nieko, arba gerai»

Tokį patarimą duoda, kalbant apie mirusius. O kalbos apie juos prasideda jau šermenyse. Tas posakis tinka laidojant maironiškų: «išnyksiu kaip dūmas neblaškomas vėjo ir niekas manęs neminės». Bet jis nebetinka tiems, kuriuos visuomenė turės minėti gestais, kalbomis bei raštais. O jau tą mastą taikant istorijoms asmenims, reiktų priėti prie tokių nesąmonių-absurdų kad ir šetoniškas asmenybės tektų angelais pavaldinti.

Čiurčilio laidotuvių proga vienas komentatorius išsitarė, jog taip iškilmingai nebuvo laidojama nė viena istorijoje žinoma valstybės galva. Ar jis tokių iškilmių užsitarnavęs — tereprendžiant istorija. Panašiomis nepaprastomis laidotuviemis palaikė ir Egipto prezidento Nasserio palydėjimą į kapines. Nepaprastos jos būvusios ne tiek savo iškilmingumu, kiek valstybių vyrų asaromis. Ašaroms toną davė Kossyginas. Tai buvo jo pareiga, nes rusai sako: «bez draki popal v bolšyje zavijaki» (Be muštynių tapo dideliu mušeika).

Tiesą sakant, pradžią davė amerikiečiai, įsikišę į Suezą perkasos karo epizodą. Tuomet dar nykštuką Nasserį jie padarė karo didvyriu, priversdami pranūzus, anglius ir izraelitus apleisti jau užimtą perkasą. Rusai tada lengviau pavertė Nasserį arabų vadu. Amerikiečių toks elgesys ligi šiol liko misterija. Sunku prielieisti, kad jie taip būtų pasielgę norėdami padrausinti rusus pasiūsti į Egiptą 50 tūks-

tančių «savanorių». Dabar tuo eršketyno sodu turi progos pasidžiaugti vienas jo sodininkas, prezidentas Niksonas, ano karo metu buvęs viceprezidentu ir, turbūt, neprotes tavęs Eisenhowerio politikai. Dabar jis yra tikras sodininkas, bet neprileidžiamas arčiau priėti prie savo sodo, ir turėjo vykti pas Titą, ir jo prašyti, kad tas patarpininkautų pas marionetinį Egipto šefą Nasserį, kad tas leistų Niksonui iškirsti įsigalėjusį eršketyną-rusus. Jau buvo paruoštas Amerikos laivynas Viduržemio jūrose vykti prie Suezų kanalo — sodo, bet ne tikėtai mirus Nasserui, sulaukytas. Kaikurie komentatoriai porina, jog tai buvęs prezidento Niksono taikos gestas. Tačiau dauguma sako, jog tai buvęs jo siūnybės ženklas, ir parodyta pagarba mirus am Nasserui, kad neužsigautų to eršketyno saugotojai. Tenka labai džiaugtis, kad rusus pažiūsių tarpe matome net bolševikams simpatizuojančius New York Times dienraščio bendradarbius Restoną ir Sulbergerį.

Restonas porina, jog visuomenė klystanti, laikydama istoriją iškilnių žmonių šešėliu Nasseris esąs to įrodymas. Sako, jog pasitaikanti išimtis, bet istorija keliaujanti toliau savo keliu net iškilniems išnykus. Girdi įvykiai iškelia žmogų o ne žmogus įvykius(!).

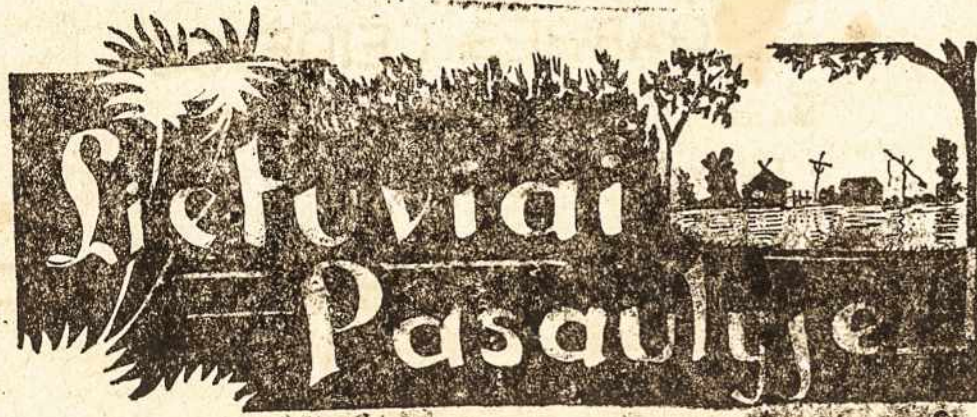
Bet ar nėra atsitikimų, kurie gali patvirtinti visai priešingą nuomonę? Štai, jei prezidentas Eisenhoweris nebūtų įsikišęs į Suezų kanalo istori-

ją, tai šiandien neturėtumėm rusiškai-naseriško Egipto be Artimųjų Rytų dramos.

Toliau Restonas dar smulkiu nubrėžia Nasserio asmenybę. Jo nuomone Nasseris norėjęs tautai suteikti gerovę, bet tik paklydęs savo kelyje. Praradęs savo draugus vakaruose, pakeitęs juos mas kviškiais kolonistais, užmiršęs savo tautos vidaus reikalus, manydamas patį esąs pašauktas tvarkyti visų arabų ir kitų valstybių užsienio reikalus, ir pagaliau, prarado gyvybę. Nasserį Restonas laiko paradoksline asmenybe, būdinga daugumai vadovų, gyvenančių sapnais, o ne realybėmis, ir kurie savo siekimus laiko tiek garbingais, kad jiems įgyvendinti mano galį vartoti visas priemones, panašiai, kaip rusai kad pavartojo savo barbariškas priemones Čekoslovakijai paklupinti.

Sulbergeris apibūdina Nasserį labiau iš jo paties pasiskaitymų per turėtus pasimatymus. Nasseris sakęsis esąs tikintis vyras, turįs savaideologiją politikoje. Jis buvęs draugiškas Amerikai, bet palikęs į sovietus, kai jam atsisakyta parduoti reikiamų ginklų. Didžiausiu savo uždaviniu jis laikęs iškelti tautą iš skurdo, prisipažįstą turįs laimę vėl iškilti paviršium po sunkiausių katastrofų. Iš savo pusės Sulbergeris manęs, kad Nasseris esąs gabus politinis akrobatas, sugėbas sausas išėiti iš visų karinių, vidaus politikos ir su kitais arabais santykių balų, iš didžiausių nepasisekimų ir likti valdžioje, ir arabų pasaulio lideriu-vadu. Nasseris esąs ne ideologinis, o pragmatiškas revoliucionie-

(pabaiga 6 pusl.)

tuvių operos atstovės.

Organizaciniame susirinkime nutarta Lietuvos valstybinės operos 50 metu sukakčiai paminėti 1970 m. gruodžio 13 d. surengti Jaunimo centre minėjimą — akademiją, kurio metu bus pamaldos už mirusius operos narius, plačios apimties operos dalyvių veiklos foto paroda, akademija su paskaitomis ir banketas. Taip pat nutarta ta proga, jei sutelksim lėšų, išleisti Lietuvos operos veiklos iki 1944 m. plačiai iliustruotą leidinį.

Todėl prašome visų kurie turi įvairios medžiagos, kaip teatralinių bei asmeninių nuotraukų, plakatų, programų, kritikų, kuo greičiau atsiųsti į Lietuvos muzikologijos archyvą J. Žilevičiui.

DU SVARBIAUSI ĮVYKAI

Dienraštis «Draugas» klausia liepos 11 dienos priede, kurie šių metų įvykiai Lietuvos gyvenime būsią svarbiausi, ir atsako: «Jų yra du, Ateitininkų Federacijos aštuntasis jubiliejinis kongresas rugsėjo 4–7 dienomis Čikagoje ir Lietuvos Katalikų Akademinio aštuntasis suvažiavimas Toronte. Kanadoje. Tas irgi vyko tomis pačiomis dienomis. Toks dviejų ir svarbių suvažiavimas tomis pačiomis dienomis liudija lietuvių katalikų didelį pajėgumą ir gausumą ir kad jie yra mūsų išsivijoje pati kūrybingiausia gyvosios lietuviškosios visuomenės dalis.

JAV ir Kanados lietuviai mokytojai rugpjūčio viduryje turėjo visą studijų savaitę su labai gausia įvairia ir įdomia

programa. Paskaitas skaitė žymieji lietuviškosios profesoriai A. Salya, P. Balčiūnas, dr. R. Kiaučūnas J. Vaišnys, S. J. ir eilė kitų su lietuviškomis mokyklomis susiriusių asmenų. Ta pačia proga buvo svarstomi lietuvių jaunimo bei mokyklų organizaciniai ir piniginiai reikalai.

HARTFORD, CONN.

Ne per gausi ši lietuvių kolonija. Bet ji surengė įdomią Lietuvos Dieną lietuvių darže East Hartforde.

AUSTRALIJA

Rugpjūčio mėnesį atžymėta 20 metų sukaktis, kai susikūrė Australijos Lietuvių Bendruomenė. Minėjime pagerbti pasižymėję Bendruomenės darbuotojai.

AMERIKOJE GIMUSIO jaunimo «Lietuvos Vyčiai» organizacija turėjo savo metinį seimą rugpjūčio 19–28 dienomis Čikagoje, Sheraton viešbutyje. Ta organizacija varo didžiausią propagandą už Lietuvos laisvę savo narių rašomais laiškais Amerikos prezidentui, ministeriams, politikams, didžiajai spaudai ir organizacijoms. Per metus vyčiai parašo šimtus tokių laiškų.

POTNAM, CONN.

Potnamo Nekaltai Pradėtosios Mergelės Marijos seserys šią vasarą turėjo pirmą mergaitėms stovyklą naujai įsigytoje ir Neringa pavadinotoje stovykloje. Stovyklon su-

važiavo mergaičių net iš Čikagos, Washingtono, Toronto ir kitų tolimų bei artimesnių vietovių. Neringos stovykla yra gražiuosiuose Vermonto vaistijos kalnuose, žaviuose miškeliuose, prie ežerėlio. Sešelių jau virš 20 metų organizuojamos stovyklos yra labai populiaros ir mergaičių mėgiamos.

PHILADELPHIA, PA

Ne tik lietuviškas jaunimas lanko ir baigia universitetus. Štai čia, Philadelphijoje šiemet studijas ir gavo diplomą Teresė Mačionytė-Gečienė. 1959 metais ji baigė Seaton Hall Universitetą, Paterson, N. J. Tų pačių metų rudenį ji ištekėjo už Algimanto Gečio. Metus pamokytojavusi amerikiečių gimnazijoje pradėjo auginti savo šeimą. Bet 1966 metais ji vėl pradėjo studijuoti Philadelphijos Temple universitete. Dabar iš jo gavo pedagoginės psichologijos magistrės laipsnį su teise dirbti jaunimo patarimų įstaigose.

Teresė Gečienė ir savo šeimą augindama ir studijuodama, dar randa laiko padėti organizacijoms. Jos dukros yra ir skautės ir ateitininkės. Ji pati globoja jaunuosius ateitininkus ir jau penkeris metus išmokytojavo šeštadieninėje lietuvių mokykloje. Drauge su savo vyru Algimantu ji reiškiasi ir platesnėje lietuvių bei amerikiečių veikloje. Ne kartą kalbėjo amerikiečiams per radiją apie Lietuvos reikalus ir parūpiau svarbių straipsnių amerikiečių spaudai. Kas myli savo tautą, tas visada randa laiko jai padėti. Gečiai yra gyvi šio tokio nusistatymo liudytojai.

ST. ŠALKAUSKIO PREMIJA S. SUŽIEDĖLIUI

Iš Detroto gautomis žiniomis, ateitininkų federacijos valdyba trečiąją Stasio Šalkauskio ateitininkų kūrybinę premiją paskyrė prof. Simui Sužiedėliui. Jį kandidatui premijai parinko ateitininkų federacijos paskirta komisija Alina Skrupskelienė, dr. Kęstutis Keblys dr. Petras Kisielius, «teitės» redaktorius Jonas Šoliūnas ir kun. Vytautas Bagdanavičius, MIC. Premija įteikta aštuntojo ateitininkų federacijos kongreso metu Chicagoje.

Istorikas Simas Sužiedėlis, gimęs 1903 m. spalio 10 d., spandoje pradėjo rašyti 1922 m. («Laisvės» dienraštyje Kaune), aprašydamas lenkų baudžiamąjį dalinį (karny odzial) siautėjimą Kalėsininkų, Nočios ir Rudnios apylinkėse, kur jis slapta lankėsi. Yra parašęs daug stambių istorinių bei visuomeninių straipsnių. Buvo Lietuvos Enciklopedijos narys, dabar redaguoją Encyklopedia Lituanica.

Simas Sužiedėlis yra parašęs nemažai istorinių veikalų, pvz. Šv. Kazimieras (1947 m.) Jėzaus Nukryžiuotojo seserų kongregacija (1950 m.); Šv. Pranciškaus lietuvių parapija Lawrence, Mass. (1953 m.); Kunigas Jonas nuo Kryžiaus

(kun. J. Švagzdžio biografija, 1956 m.). Suredagavo antrąją laidą St. Šalkauskio Ateitininkų ideologijos (su autoriaus ir jo raštų apibūdinimu) ir šeštojo ateitininkų kongreso 1960 m. Chicagoje darbus.

LIETUVOS VALSTYBINĖS OPEROS SUKAKTIS

Šiais metais sukanka 50 metų, kai buvo įkurta Lietuvos opera (1920 XII. 3.) Kaune. Per tą laiką ji buvo labai aukštai meniskai iškilusi ir daug nuveikusi. Jaunutė Lietuvos valstybė džiaugėsi ir didžiavosi ja, nes tikrai turėdavo kuo pasirodyti prieš atvykusius iš Vakarų valstybių svečius. Tos garbingos operos dalyvių dalis liko Lietuvoje, o kiti išsiblaškė po visą laisvąjį pasaulį. Lietuvos operos ikūrėjas prof. J. Žilevičiaus (kiti trys nariai — įkūrėjai K. Petrauskas, J. Tallat Kelpša ir t. Šilingas yra mirę) sumanymu Chicagoje buvo sukviestas čia gyvenančių operos dalyvių organizacinis susirinkimas, kuris išrinko komitetą iš sol. A. Sprindžio, pirmainio, sol. S. Adomaitienės, vicepirm., prof. J. Žilevičiaus, garbės pirm., sol. A. Kalvaitės, išdininkės, Gr. Giedraitienės, sekretorės ir S. Džiugienės, Chicagos Lie-

Liepsnos ir Apmaudo Asočiai

JURGIS GLIAUDA

PREMIJUOTAS ROMANAS

BRIGADININKAS DAREIKA

(Tęsinys)

Dareikos akių žiburiukai darė jį per daug individualų, per daug atskirą nuo vėjo malūnelių ir... labai našų kolūkiui. Ar toks elementas yra kūrybos elementas — provokavo mąstymo temą. O ji buvo užginta partijos apmąstyti. Gi tie Dareikos akių žiburiukai man aiškiai sakė, kad partijos nuomonių Dareika niekada neidentifikuos su savo slaptomis nuomonėmis. Tai buvo man aišku. Buvo aišku ir Raikūnui.

Čia ir buvo realus tos stalčių literatūros kvapas. Stalčių literatūra iš vieno krašto rėmėsi į našų individualizmą.

BAIKAUSKO «ZAKURKOS»

Baikauskas buvo tikras skaityklos pilietis. Tuoj įsukęs patalpon, tuoj už tabakinės ir morkinės, arba vėloio dūmus vilnija kaip iš gėstančio laužo, ar atominės bombos sprogo, kamuoliū atsitrenkia į žemas, nusišėrusias lubas.

Metų bėgyje žmona jam pagimdė du sūnus. Baikauskas norėjo duoti jiems jo sugalvotus vardus: Gagarinas pirmasis ir Gagarinas antrasis. Žmona sukėlė triukšmą. Grasinio pasigrobtį vaikų ir pabėgti. Tada Baikauskas atsižadėjo iniciatyvos: vaikai buvo pavadinti kasdieniškai ir

proziškai.

— Draugas knygininke, — šnekino mane Baikauskas, — kurios yra žemdirbystės sąlygos ant Markso? Ar ten įmanoma vykdyti mūsų socialinį patyrimą?

Aš sakiau:

— Kodėl gi ne? Mūsų mokslas netrukus atklės slapčiausias kosmo paslaptis, gal ten dar patogiau gyventi, kaip ant žemės.

Baikauskas pakėlė ranką liaudies tribūno poza. Visiems sužiūrus į jį, linksmai sušuko:

— Tai pasileistumėm ant Markso! Iškeliamė ten tarybinę vėliavą, steigiamė pirmos klasės kolūki. Ne tokį, kaip šis susna, bet pirmiau sios klasės. Mokslas, sakote, draugas knygininke, netrukus tai atskleis.

— Reikia taip tikėtis.

Baikausko veide buvo žaismingas gudrumas, kuris lyg sakyte sakė: iškrėsime pokštą, nuskrėsime, kolūki steigsim, žiūrėsime iš Markso žemės ir spaudysim, ir ką tu mums padarysi, papūsk katinui į uodegą!

— Būsi ten brigadierius, — vyrai įprastai kabina Baikauską.

Baikausko veide buvo toks nuoširdus polėkis dėl Markso kolūkio, kad jis net neatsikirto užkabintas. Gal ir girdėjo esąs kabinamas.

Baikauskienė skundėsi, kad vyras gerias, darbdienu nesukaląs, nė vandens neatnešas iš kolūkinio šulinio. Ji negalinti kelti kibiro iš gilių giliausio šulinio. Du vaikai ant jos sprando, o tas, pelėda, tik kalba ir kalba apie planetas ir raketas.

Dėl jos skundo Raikūnas pasišaukė Baikauską ir norėjo jam duoti d augiškų vėlinių. Bet apsigalvojo, atsiminė, kad Baikauskas smarkiai įsivareš kovojančių bedievių veiklon kad turi sau palankią proforgo akį ir tepasakė:

— Žinau, draugas Baikauskai, esi nagiingas žmogus, bemaž kolūkio pirmūnas, bet susimildamas, neskelbk per dažnai darbe «zakurkų».

«Zakurkos» — tai užsirūkymas su prisėdimu ta proga bent penketai minučių. Tai labai dargė darbo drausmę. Baikauskas buvo «zakurkų» entuziastas. Jis laikė tai legalizuota išlaisvinto darbo tradicija, darbo žmonių revoliuciniu laimėjimu jau vien dėl to, kad tas užsirūkymas su prisėdimu buvo vadinamas rusišku «zakurkos» vardu.

— Kad «zakurka», draugas pirmininke, socialistiniam darbe yra darbuotojo atvanga, — atšovė Baikauskas. — Kas galės prie tarti «zakurka»? Niekas. Ponas tokį sunaikintų. O dabar darbo liaudis tvarkosi demokratiškai. Užsirūko ir planuoja ateitį.

Dialektikos kolūkio amplitudoje galiūnas Raikūnas pasavo. Jis tepasakė:

— Darbo masėms reikia gamybinių tempų.

Jei rūkysime, kas planą vykdys? Kas šlovinguosius penkmečius atpils?

— Ničevo, ničevo, — pasakė Baikauskas. Gagarinas kolūkyje nedirbo, o ar ne socialistinis jo darbas?

Ir jis sušvokštė juokeliu, gudriomis, visada paraudusiomis savo akutėmis stebėdamas apkvaišusį dėl jo tirados Raikūno veidą ir skėstelėjęs rankomis krioktelėjo:

(Bus daugiau)

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 20
Caixa Postal 4421
Sao Paulo, E.S.P.
Tel.: 273-03-38

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

Diretor responsável Dr. José Ferreira Carrato

Redator: JONAS KIDYKAS

Administr.: JONAS BRUŽIKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 20,00 visoje
Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 100,00 P.

Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 0,40

SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 40,00 paskutinijame
N Cr. \$ 20,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. 15,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy pertvarko savo nu-
žiūra. Nenaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasira-
šyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skel-
bimų turinį redakcija neatsako.

Argentinos Generolai

Pietų Amerikoje įsigalėjusių papročių generolų revoliucijos yra įprastas dalykas. Napatiko koks nors vyriausybės potvarkis ar poelgis, susimirkčioja generolai, nuverčia vyriausybę, sudaro džiunta (junta) ir valdo kraštą per savo p rinktus žmones tol, kol juos nuverčia kiti generolai.

Paskutinioji generolų revoliucija, įvykusi Argentinoje, yra būdinga. Birželio mėnesio pradžioje Argentinos prezidentas Onganija sukviėtė pas save generolus ir pasakė jiems tėvišką kalbą, iš kurios paaiškėjo, kad prezidentas nori suteikti j savo rankas visą krašto valdžią, paversdamas kitas institucijas tik prezidento patarėjais. Kai vienas generolas jam prikišo, kad jis noris tapti diktatorium ir nesitaria su generolais, Onganija taip jam atsakė: «Juk mes dabar tariamės». «Ne», atšovė jam generolas, «mes nesitariame. Jūs mokote mus kaip mažus vaikus, ir aš labai abejoju, ar liaudis žiūri į mus kaip teisėtus jos atstovus». Mat Onganija, nusižiūrėjęs į Mussolinio ir Franco pavyzdį, norėjo sukurti Argentinoje korporatyvinę valstybę, susidedančią iš jo paties p rinktų darbininkų, biznierių ir kitų profesijų atstovų. Tie atstovai, žinoma, būtų turėję tik patariamąjį balsą. Išklausęs jų pasiūlymus ar prašymus, prezidentas būtų sprendęs, kas kraštui yra naudinga ir kas nenaudinga. Tas Onganijos planas yra visiškai priešingas Argentinos generolų nuomonei, kurie save laiko aukščiausiais Argentinos gerovės saugotojais. Todėl pamatę, koks vėjas pučia, jie autarė sumažinti prezidento galią. Žinoma buvo daug ir kitokių priežasčių.

Pirmiausia, gen. Onganija nesilaikė savo žodžio skelbti rinkimus ir įvesti civilinę valdžią. Atvirksčiai, jis paleido parlamentą, panaikino visas partijas, įvedė cenzūrą ir policijos bei kariuomenės pagalba pradėjo užgniaužti valdžiai priešingas demonstracijas. Praėjusiais metais per Cordobos darbininkų demonstracijas buvo nušauti 22 žmonės. Panaikintos partijos perėjo į pogrindį ir ten organizavo teroro aktus. Jos plėšė bankus, grobė žmones, vogė ginklų sandėlius, užpuldinėjo kareivines ir policijos stotis. Vyriausybė paskelbė karą stovį ir tuo būdu padidino krašte įtampą. Teroro aktų viršūnė buvo pasiekta porą savaitių prieš Onganijos atstatymą: nežinomi piktadariai pagrobė buvusį Argentinos prezidentą Aramburu ir greičiausiai jį nužudė. Aramburu laikrodį, raktus ir medalį jie padėjo į vieno priemiesčio banką. Iš to spėjama, kad jis jau negyvas. Porą mėnesių prieš mirtį Aramburu spaudoje nusiskundė, kad Onganijos vyriausybė neatsiekė 1966 metų revoliucijos tikslo. «Tikiuos», taip rašė eksprezidentas, «kad vyriausieji kariuomenės vadai atliks savo istorinę pareigą». Taip ir įvyko.

Tiesa, Onganija buvo sustabdęs ir fiaciją ir įgijo užsienio biznierių pasitikėjimą. Bet svajodamas apie korporatyvinę valstybę ir ieškodamas darbininkų bei darbdavių simpatijos, jis atstumė generolus ir prarado jų pasitikėjimą. Užsaldęs darbininkų algas, jis atstumė ir juos.

Argentinos generolų revoliucija buvo pravesta be kraujo praliejimo. Po nevykusios prezidento kalbos uždarame generolų susirinkime, armijos, aviacijos ir laivyno vadai nutarė apkarpyti prezidento galią ir pavedė generolui Lanussei pranešti tautai apie tai per radiją. Išgirdęs, kas dedasi, Onganija atėjo Lanussei iš armijos vadų pareigų, bet šis įsakė kareiviams užimti visas radijo stotis ir paskelbti, kad prezidentas atstatytas. Onganija užsibarikadavo prezidentūroje ir susiprino jos sargybą. Pamatęs, kad niekas nesiskubina jo gelbėti ir patiriamas dvasios vado, Onganija pranešė džiuntai, kad atsistatydinąs. Naujuoju Argentinos prezidentu generolai išrinko brigados generolą Robertą M. Levingsto-

Prošvaistė Prieš Audra

PETRAS PAKALNIS

Neseniai atrodė, kad žydų ir arabų konfliktas gali laimingai baigtis. JAV valstybės sekretoriui pasiūlius įvesti Artimeose Rytuose karo paliaubas Egiptas, Jordanas ir Izraelis sutiko derėtis ir nutraukė karo veiksmus. Jungtinių Tautų parinktas tarpininkas Gunnar Jarring skubiai atvyko į New Yorką ir tuojuo pradėjo pirmuosius pokalbius. Bet neilgam. Izraelio ambasadorius Josef Tekoah nukrido į Jeruzale pasitarti su savo vyriausybe ir gauti aiškių direktyvų. Tai buvo tikra prošvaistė prieš audrą. Mat, kaip tik tuo laiku Izraelio vyriausybė pradėjo skustis, kad Egiptas sulaužė paliaubas ir nakties metu pergabeno keleto priešlėktuvinį raketų arčiau prie Sueso kanalo. Paliaubų sąartyje buvo aiškiai pasakyta, kad, įsigalėjus paliauboms, nei vieni, nei kiti nekeis karinės padėties savo naudai.

Pradžioje JAV vyriausybė žydų įrodymais suabejojo. Bet po poros dienų ir JAV satelitų pagamintos fotografijos aiškiai įrodė, kad egiptiečiai tikrai sulaužė duotą žodį. Nakties metu jie tikrai atgabeno į sutartimi uždraustą zoną keletą priešlėktuvinį baterijų. JAV ekspertai neskelbė jokių nufotografuotų smulkmenų, bet žydai tvirtina, kad dabar Sueso kanalo zonoje egiptiečiai turi 72 raketų baterijas su 432 joms paleisti pabūklais.

RUSAI KARIAI

Paskutinės Rusijoje pagamintos priešlėktuvinės raketos yra ne Egipto, bet Sovietų kareivių rankose. Taigi, gabenda j į paliaubų uždraustą zoną naujas raketas, paliaubas sulaužė ne tik Egiptas, bet ir Rusija. Sovietai oficialiai to fakto iki šiol nepa-neigė, nors jų spauda kaltina Izraelį, kad jis noris sabotuoti taikos derybas.

Lankydamasi JAV, Izraelio ministerių pirmininkė Golda Meir pareiškė kad kol Egiptas neatitrauks paliaubome prasidėjus įgabentas raketas, tol Izraelis nesileis į jokias taikos derybas.

Kai JAV valstybės sekretori-

na. Iki šiol jis buvo Argentinos atstovu Šiaurinės ir Pietinės Amerikos apsigynimo komitete, kurio būstinė yra Vašingtone.

Nors naujoji Argentinos džiunta pabrėžė naujų ir laisvų rinkimų reikalą, bet tikrai nesiskubins jų skelbti, nes stiprios peronistų grupės reikalauja, kad būtų gražintas jų vadas. Singuliuojančio Perono šešėlis dar baugina Argentinos generolus, kurie vienokiu ar kitokiu būdu turės išspręsti Onganijos paliktas socialines problemas. Paklaustas vieno JAV žurnalisto, kaip jam patinka naujoji Argentinos vyriausybė ir jos politika, vienas eilinis darbininkas taip atsakė: «Ką aš turiu bendro su politika? Ji yra ne mano, bet kariuomenės reikalas». Tas būdingas patalo atsakymas ir Aramburu posakis apie «istorinę kariuomenės vadų pareigą, rodo, kas krašte yra šeiminingas ir kaip toli yra Argentinos visuomenė nuo demokratinės valstybės santvarkos. Panašiai gaivojama ir kitose Pietų Amerikos valstybėse.

rius siūlė žydams karo paliaubas, šie reikalavo iš Niksono užtikrinti, kad, įsigalėjus paliauboms, Egiptas nekeis karo padėties savo naudai. Kadangi Egiptas priklausė nuo rusų malonės, prezidentas Niksonas paprašė garantijų iš rusų. Šiems užtikrinti, kad padėtis nebus pakeista, Niksonas davė ir savo žodį. Bet rusai tai taip ne garbingai sulaužė savąjį.

AR VERTA DERĖTIS?

Praėjusiais metais buvo pradėtos tarp JAV ir Sovietų derybos rubežiuoti atominių stragnetinių ginklų gamybą. Tos derybos buvo tęsiamos pava-sarį Austrijos sostinėje - u-denioj jos bus tęsiamos Suomijoje. Bet dabar, rusams sulaužius savo žodį paliaubų reikalui, ne vienas amerikietis save klausia, ar verta toliau derėtis. Kas garantuoja, kad rusai nesulausys būsimosios sutarties? Teisingai vienas JAV žurnalistas pastebėjo, kad Niksonas neįvertino Maskvos polinkio į dvideidiškumą.

PARTIZANŲ K RAS

Tuo tarpu visu tuo skaudžius diplomatinis įvykius nusiurbė arabų partizanai, kurie per keletą dienų pagrobė net 4 užsienio lėktuvus. Vienas tų lėktuvų susprogdintas Kairo erodrome, o kiti - Jordano karalystės dykumoje. Liūdniausias faktas yra tas, kad keturiasdešimčiai nekaltų keleivių, papuolusių į oro piratų rankas, grėsė mirties pavojus. Kaip seniau jūros piratai, taip dabar oro piratai yra nedori žmonės, kurių negalima pateisinti tautiniais ar politiniais politiniais sumetimais. Tas naujas prievartavimo būdas neišriša esamų politinių problemų, bet jas dar labiau supainioja.

Lyg to dar būtų negana įžu-lūs Jordano partizanai pradėjo pilietinį karą ir nori nuversti karalių. Partizanus remia ir Syrijos vyriausybė, kuri buvo pasiuntusi į Jordaną kariuomenės dalinius JAV prašė Sovietų intervencijos, kad Syrija nesikištų į Jordano vidaus reikalus. Vokietijoje buvo paruošti JAV kariuomenės daliniai, kad, esant reikalui, gelbėtų 400 ameri-

kiečių, netyčia patekusių į c-vilinį karą. Paskutiniomis žiniomis tuos JAV piliečius išgabeno arabų aviacija į Kai-rą. Partizanų vadas Arafat tvirtina, kad kovose žuvo 20 tūkstančių žmonių.

Prezidento Nasserio staigi mirtis tuo tarpu nutraukė didesnius mūšius tiuk Jordane, tiek su Izraeliu. Dabar daug kas priklausys nuo naujos valdžios Egipte, ir kiek egiptiečiai klausys rusų patarimų.

Savaitei Bėgant - 7

Gavau laišką iš Argentinos. Vienas bičiulis rašo. Pridėjęs net dvi fotkes. Matau, abidvi labai įdomios. Viena net spalvuota.

Pasirodo, kad ten Šv. Cecilijos Choras švenčia savo 40 metų sukaktį. Atrodo, netikėtina, keturiasdešimt metų. Ir tai užsienio lietuvių gyvenime.

Taigi, jie pradėjo 1930 metais. Dainos, giesmės, koncertai, vieši pasirodymai Argentinoje ir už jos ribų, galop plokštelės.

Prisimenu, daug metų atgal, minėto choro pasirodymus. Kaip daugelį kartų vyks tame i Radio Mitre, pačiame Buenos Aires miesto centre. Šekmadienio ramus rytas. Muzikas V. Rymavičius sukinėja si, tikrina gaidas, tvarko choristus. Už kelių minučių būsi me "ore". Visi truputi nervuoti. Lyg šaltis ima. Vyrai kosinėja, taisy balsą. Direktorius prieina prie manęs ir sako:

— Nebijai?

Suklysti visi bijo. Ką gi čia — nejuokai. Norisi rimtai pasirodyti. O aš dar naujokas

O tų pasirodymų Šv. Cecilijos choras visur turėjo. Jų ir dabar turi, turės ir ateityje.

Šiandien po 40 metų nužengto kelio juos matau fotografijoje rimtus ir susikaupusius prie dekoruoto iškilimų torto, lygiai taip kaip antroje nuotraukoje susirinkusius koncertui. Lyg norėtų sakyti:

— Mes pasirošė.

Daug kartų girdėjau tą chorą giedant ir dainuojant, daug kartų klausiausi jo plokštelių.

Dalis choristų pradžioje dar jaunuoliai vėkau sukūrė šeimmas. O dabar gal net kai kurių vaikai jau pakeičia tėvus, ar šalia jų traukia sutartinę.

Visų chorų kelias nelegvas. Ir Buenos Aires lietuvių gyvenimas nerozėmis klotas. Tačiau lietuviška daina, laisvalaikiu išmokta, gaivino klausytojų širdis ir padėjo pakelti emigranto gyvenimo našta.

Ir kaip reikalinga mums, toli nuo tėviškės sava daina!

Gera, kad dar yra kas jas moka gražiai padainuoti.

Geriau, kas jas jau 40 metų gražiai dainuoja.

A. D. P.

LIETUVIŲ JAUNIMAS
PASAULYJE

Čikagoje aukštesnioji lituanistinė mokykla, pavadinta Donelaičio vardu, šiais metais turėjo 450 mokinių ir 33 mokytojus. Mokyklą baigė 33 mokiniai. Kasmet ruošama pavasario šventė ir mokyklos baigimas. Mokykla turi savo vėliavą ir net savo himną.

Šią vasarą Šiaurės Amerikoje vyko septynios ateitininkų stovyklos: Kalifornijoje, Kanadoje prie Toronto ir prie Montrealio, «Neringoje rytiniame pakraštyje, ir trys stovyklos «Dainavoje» prie Detroito.

Moksleivių Ateitininkų Sąjunga išrinko naująją valdybą iš dviejų pateiktų sąrašų, New Yorko ir Toronto, buvo išrinktas antrasis. Tai antroji valdyba iš eilės, kurios būstinė yra Toronto.

Čikagos aukštesnioji lituanistinė mokykla išleido savo Metraštį, kuris turi 233 puslapius. Apie 85 mokiniai parašė leidiniui rašinėlius, ir kartu jame dalyvauja dar devynių kitų mokyklų mokiniai su rašiniais ir nuotraukomis.

Toronte šiais metais studijuoja 191 lietuvis studentas dviejuose universitetuose.

Jaunas lietuvis, 22 metų amžiaus, R. Kondratas, studijuoja Harvardo universitete, gavo stipendiją rašyti mokslinį veikalą apie «Gamtos mokslų vystymąsi Vilniaus Universitete ir mokslinę bendruomenę Lietuvoje 18–19 amžiais». Gyvena netoli Bostono.

Jungtinių Amerikos Valstybių Lietuvių Bendruomenės Tarybos rinkimuose iš 33 naujųjų narių šeši yra dar nepasiekę trisdešimties metų amžiaus: Romas Sakadolskis, 22 metais, 1966 metais Jaunimo Kongreso rašinėlio vedėjas ir veiklus Lietuvių Studentų Sąjungos narys; Elena Bradūaitė, 21 metų, veikli ateitininkė, «Ateitis» redakcijos narė, stovyklose programų vadovė, lietuvių kalbos instruktorė universitete; Vita Iija Ruibytė, 19 metų, veikli skautė ir Bendruomenės narė; pati jauniausia, 18 metų Jūratė Jasaitytė, ateitininkė, lituanistinės mokyklos mokytoja; Aigis Rukšėnas, 27 metų, žurnalistas, būvęs Lietuvių Studentų Sąjungos valdyboje, veikęs skautuose; Nijolė Šlapelytė, 24 metų, universiteto instruktorė, skaučių vadovė.

Šią vasarą šiaurinėje pasaulio dalyje vyko 21 lietuvių skautų ir skaučių stovyklų. Apie Kalėdas dar stovyklaus Australijoje.

UZDAVINIAI

Nr. 15. Mįsl: Baltas, bet sniegas, skystas, bet ne vanduo.

Nr. 16. Mįslė: Neloja, nekanda, o į namus neleidžia.

ATSAKYMAI IŠ PRAEITO NUMEKIO.

Nr. 13. Kelias. Naktis.

Nr. 14. Žmonių vardai: jūrininko Audra, gėlininko Ramunė ar Asta; naktinio sargo Aušra; audėjo Lina ar Austė; žvejo Nida ar Jūratė.

PASAULIO LIETUVIŲ GYDYTOJŲ Sąjunga išleido trijų spalvų ženklelį Lietuvos pavergimui priminti. Šimtas ženklelių kainuoja vienas doleris. Ženklelyje regima lietuviškas tautiniuose rūbuose ir sukaustyta geležiniais pančiais, rūtų šakelė ir vytis. Angliškas užrašas skelbia, jog jau 30 metų, kaip Lietuva kenčia rusų vergijoje. Ženkliukai klijuojami ant laiškų vokų.

Jaunystės
AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Ažuolas ir Aguona

JURGIS BA TRUŠAITIS

Šlama ažuolas aguonai:
— Didžio žiedo, menko grūdo
Nei tu kvapai nei tu duonai,
Dėl kurios ši žemė juoda...
Tavo dienos taip neilgos,
Tu beveik kaip kitos smilgos,
Žemės vargū per laiba —
Tu jos tuščia pažiba.

— Aš žinau, kad tu ne laibas,
Kad, didike, amžius stovi...
Ir tave nutrenkęs žaibas
Gal jau greit nuris į griovį...
Tu šlami iš amžių tolio,
Bet ir tu gimei iš molio,
Kur ir grįši vėl — bemaž
Tokiu pat būdu, kaip aš...

Tu ištvėrei audros vėjus,
Jie ir mano diegą plakė,
Bet palinkus, padrebėjus
Aš stebiuosi vėl kaip žvakė,
Žerti žemės mįslei svarbiai
Ir žydėti amžių garbei —

Šit ką šnabžda aguona...
Šit ir baigiasi daina...

ris bręsta svetimam krašte, staugimas su savo tauta yra vienas tų didžiųjų uždavinių. Jei nori me, kad jis būtų sąmoningas ir veiklus savo tautos kovotojas — tam neužtenka vien minėjimų, organizacijų ar net nė lituanistinių mokyklų. Tiesa, jos labai svarbu — ypač jaunimo organizacijos, kurios ugdo jaunos asmenybės brendimą ir krikščionišką bei tautinį susipratimą. Tad čia negali būti jokio pasiteisinimo, kad šiems gyvybiniams reikalams neturime laiko ar lėšų.

Bet reikia dar daugiau! Reikia kad jaunimas tikrai jaustų ir mūmuse tą nuolatinį rūpestį ir gyvą meilę dabar kančioj esančiai tautai. Tik tada galime tikėtis, kad jame panaši meilė įsiliepsnos.

Bet lygiai svarbu mūsų jaunimui parodyti ir tą nepalaužiamą ryžtą bei išvermę mūsų tėvynės dabartyje, kuri, tiesa, yra skaudi sukrečianti ir kruvina dėl brolių skausmo bei ištikimybės savo tautai ir savo tikėjimui, bet kartu ir skatinanti, bei uždeganti nenuilstamai darbuotis bei nepalūžti gyvenimo menkystėje.

Net svetimieji tai mato ir nekartą mums primena; kaip arkivyskupas, dabar kardinolas, Antonio Samore mums sako: «Jūsų gyslomis teka kankinių kraujas». Tai yra garbė, bet surišta su pareiga būti vertais tų tėvynainių, kurie nuolat liūdi savo ištikimybę tikėjimo tėvynės meilės idealams,

Siekiate pasilikti ištikimais tikėjimui į Dievą, kurį dabar išpažįsta jūsų broliai. Ištikimumas Dievui ir jūsų lietuviškoms vertybėms padarys ir jus ištikimais ir jūsų naujojo krašto idealams. Telaimius Visagalis Lietuvą ir Jus».

Jaunos Dienos

KUN. P. BUTKUS

Jaunos dienos neprotingos,
Paklydimais gan turtingos.

— dar kadaise rašė mūsų poetas Maironis. Visais laikais jaunimas tuo ir skyrėsi nuo suaugusiųjų.. kad buvo nerūpestingas, nesidomėjo rimtais reikalais — bent atrodė nesidomįs. Tas nesidomėjimas atrodo ypač stiprus mūsų jaunimo, kuris seka dabarties mados. Nekartą esu girdėjęs tėvų liūdną skundą: tik pažūrėk kokie jo plaukai, kokia barzda, o kokios kelnės — darbinio brezento ir dar išteplotos. Arba kokys dukters sijonas, — kad net matos iš kur kojos dygę.

Bet čia aš nekaltinu jaunimo. Čia yra mada, kuri ateina ir praėina, ir kurią diriguoja sąmoningai «dideli ponai», ir iš to prisipildo milijonūs doierių. Aš atsimenu, kai mano tėvelis užsivilkdavo iš Amerikos atsivežtu kostiumu: švarku su penkiom sagom ir siaurom kelaėm — tai tada jis mums atrodė labai atsilikęs, nes mūsų kelnės buvo labai plačios, ypač į galus.

Bet šiandien su savo kostiumu jis būtų labai moderniškas. Tas pats su batais, sukniomis, plaukais ir visais kitais gražumynais. Atsimenu kaip kartą prof. Dielininkaitis vienoj ateitininkų stovykloj Lietuvoj yra pareiškęs: «Nėra ko mums kovoti su madomis, — kol jos neperžengia padorumo ribas. Jos ateina ir praėina. Ir barzdos, plaukai sutrumpės, ir sijonai vėl pailgės, nes dieji madų bosai taip įtaigos ir įpirš, kad vėl būtų keičiama, perkama, kaip reikalauja reklama. Bet visa bėda prasideda ten, kur mada pasiekia ir žmogaus idėjinę sritį, kai kuri nors idėja, pasaulėžiūra ar filosofinė sistema pasidaro irgi mados dalyku.

Tiesa, kad ir pasaulis kartis nuo karto patenka į dvasinę krizę arba pasimeta. Taip buvo kadaise Senojo Šventraščio eroje, taip dabar yra ir mūsų istorijos amžiuje. Ir šis amžius yra toks, kuris nori atmesti senuosius idealus — juos sukritikuoti, bet naujų nesukuria, o vietoj jų pradeda garbinti savo prigimties stabus: ar bea todairiškai siekdamas turto ar moralinis pasileidimas

Be abejo, jaunuoliui trūksta dar tvarkos bei nusistatymo jo charakteri. Bet jau ir tame amžiuje neturėtų būti užmirštas idealizmas ieškoti vertingų tikslų, tobulinančių protą ir dvasinį žvilgsnį. Nes čia yra pradžia to idealizmo bei to nusiteikimo ar nusistatymo, kurio įtakoje bus vadovojamasi visam gyvenimui.

Pirmausia manau, kad jauno žmogaus, ku-

MŪSŲ Lietuva

UA JUATINDIBĀ, 20 — P. DA MOŪCA — SĀŅ PAULO, 13

ZELINOS Lietuvių Katalikų Bendruomenės Choras uoliai ruošiasi savo metiniam koncertui š.m. 25 dieną. Repeticijos įvyksta po 2 kartus per savaitę. Renkimės dalyvauti koncerte!

IEŠKOMI:

Liudvikas teporavičius teiraujasi, ar kada eirdėjo, kur dabar randasi buvusio Kauno burmistro, (prefekto) žmona Jonė Jonė Kenstavčienė-Steponavičiūtė? Pranešti redakcijai, ar jam pėlam: R. Ma

rechal Teodoro, 405, Jundiai Estado S. Paulo.

Ieškoma Elzbieta Jonaitienė ir jos dukterys: Elzbieta, Zosė Anelė ir Antanina. Jos išvyko Brazilijon 1927 metais iš Babtų valsčiaus, Algupio kaimo ieško jų Ona Norvaišienė-Jonaitytė ir Stasys Norvaišas, gyvenantieji Kaune, Lietuvoje, Ožeskienė gatvė, 6 nr., 7 butas

UŽSIMOKĖJO UŽ M. L.; Domininkas Laučius atnaujino savo giminaičiai Anglijoje

Gdyt dr. Astolfo Araujo su būsimu gubernatorium Laučo Natel
DR. ASTOLFO ARAUJO É CANDIDATO

O Dr. Astolfo Araujo, Diretor do Instituto de Cardiologia, e grande amigo dos lituanos de S. Paulo teve a sua candidatura a Deputado Estadual lançada pela corrente liderada por Laučo Natel. Na foto, o Dr. Astolfo aparece ao lado de seu companheiro, o futuro Governador do Estado.

DIDELIS LIETUVIŲ DRAUGAS

Garsusis širdžių ligų specialistas, Cardiologijos Instituto direktorius Dr. Astolfo Araujo, šiais metais nori būti išrenkamas į S. Paulo valstijos deputatas. Kadangi jis labai myli lietuvius ir su jais draugauja, o dažnai ir gydo, prašo, kad lietuviai ir jų vaikai už jį balsuotų, kai ateis rinkimų periodas lapkričio mėnesį šiais metais. Jo skelbimas ir fotografija kartu su būsimu valstijos gubernatorium Laučo Natel pasirodo šiame me numery. Kai eisite pas šį daktarą gydyti savo širdis, nusineškite «Mūsų Lietuvos» numerį, kur telpa jo skelbimas, tikėkimės, kad jis nuleis kokius 20% už gydymą.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca; Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
Cirurgião Dentista
p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206
Vila Prudente, Tel. 63 5352

Nuoširdžiai dėkojame Prel. P. Ragažinskui mus palaiminuiam šv. mišių metu sukuriant šeimos židinį, Lietuvių Katalikų Bendruomenės chorui už žavingą giedojimą, seselėms pranciškiečėms už bažnyčios išpuošimą, visiems draugams ir prieteliams mus sveikinusius ir dalyvavusiems vestuvėse.

Monika ir Norbertas Stasiulioniai
S. Paulo, 1970 m., rugsėjo 26 d.

J. Balaniui prenumeratą 40 cr. Vačius Rutkauskas ir Martynas Vainauskas po 20 cr. Visiems nuoširdus ačiū!

URUGVAJUS

Šita nedidukė lietuvių kolonija yra judri. Jos pačios choras ir net trys tautinių šokių rateliai dažnai ir gražiai pasirodo tiek per savo pačių rengimus tiek kitataučių paskviesti. To negana. Štai rugsėjo 26 dieną urugvajiečiai lietuviai klausėsi gražaus koncerto to Pietų Amerikos lietuvių solistės Zuzanos Valatkaitės, Lietuvių Kultūros Draugijos salėje, o šį savaitgalį turi tautinių šventę, kurioje dalyvauja Argentinos lietuvių šokių ansamblis «Ateitis» ir Urugvajaus «Ažuolynas». Šeštadienio vakarą (spalio 10) Kultūros Draugijos salėje pasirodys šaukusis «Ateities» jaunimas. Po tautinių šokių programos turės pasilinksminimą šokius, grojant geram orkestrui.

Sekmadienį, spalio 11 d. ir «Ateitis» ir «Ažuolynas» drauge, parapijos sporto aikštėje, sušoks eilę tautinių šokių. Tai pirmą kartą pasirodys toks didelis šokėjų būrys Urugvajuje. Po programos vėl vėl vaišės, dovanų įteikimas šokėjams, panelių «Ateitis» ir «Ažuolynas» apvainikavimas. Kad urugvajiečiai tokią tautinių šokių šventę surengė net dviem dienom, tai rodo, kad jų žmonės mielai dalyvauja, remia savo veikti norintį jaunimą ir juo gėrisi. Bravo,

Urugvajiečiai! Ir tr. v. Argentinos ir Urugvajaus jaunimui, kurs sugeba pastekti aukšto lygio šokimo meno ir moka savo tarpe bendradarbiauti! Sveikinam!

MŪSŲ MIRUSIEJI

A. A. NAPOLEONAS NACEVIČIUS mirė spalio 3 dieną. Buvo gimęs Lietuvoje 1896 m. liepos 15 d.

Gili užuojauta giminėms.

A. A. KATARINA MARCINKĖ

eidama 98 metus mirė spalio 2 dieną 1970 metais. Palaidota S. Caetano kapuose. Paliko liūdinčius 2 sūnus Aleksandrą, Joną ir dukterį Ele-

Skaniai pavakarieniausi, linksmai laiką praleisi ir parapijos darbus paremsi dalyvaudamas Lietuvių Katalikų Moterų Draugijos ruošiamoje

VAKARIENĖJE

spalio mėn. 10 d. 20 val. Vila Zelinoje, Jaunimo Namuose. Pakvietimus reikia iš anksto įsigyti. Jūs galima gauti klebonijoje ir pas vakarienės rengėjas.

GEGUŽINĖ

Reikia pasilinksinti, gero oro pakvėpuoti — tam spalio 11 d. šv. Juozapo Vyrų Brolija rengia išvažiavimą į Jurubatubą, Parque São Bernardo do Campo.

Bus ir šv. Mišios 9 valandą, žaidimai su premijomis — 10 val., o 12 val. pietūs. O po jų šokiai, griežiant lietuviškai muzikai!

Išvažiavimo laikas nurodomas bilietuose, Autobusai išeis iš Vila Zelinos ir Casa Verde. Bilietai gaunami: Casa Verde pas Matelionius (telef. 266 0346) ir brolius Stankūnus; Vila Prudentėje pas Motiejų Tamaliūną (telef. 274-0734); Vila Zelinoje pas Vyrų Brolijos narius.

RENGĖJŲ KOMISIJA
Šv. Juozapo Vyrų Brolija

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kąd daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.0 andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

ATSKIRO NUMERIC

KAINA 0,40

(pabaiga iš 1 pusl.)

rius, užsitarnavęs vietą istorijoje dėka dangaus malonės, bet lieką neaišku, ar jis arabų revoliucijoje bus suvaldinęs Kerenskio, ar Lenino vaidmenį. Įdomus Nasserio pripažinimas Sulbergeriui, kad jis žavėjėsis Jugoslavijos Titu, kurs pamokės jį, kaip gauti paramos iš dviejų, priešėkų parasių, nesuliejaant nė prie vienos iš jų. Nežinia, ar Niksonas grįžo iš viešnagės pas Titą, pasimokęs kiek šimtų tūkstančių dolerių jam dar pridėti prie duetųjų bilijonų ir kaip paremti Kremliaus pasitangas Nasserio vieton pasodinti už bolševikus galvą guldantį arabų naują vadą.

Zenonas Bačelis

na Pupeliene, daug anūku ir proanukų. Gili užuojauta visiems giminėms ir pažįstamiems. Velionė buvo pamaldi ir priklausė prie katalikų organizacijų.

Spalio 4 diena mirė A. A. JUZĖ TAMKEVIENĖ, sukakusi 65 metus amžiaus ir gyvenusi Parque das Nações. Užuojauta jos artimiesiems.

Spalio 7 dieną mirė a. a. ADELĖ NADOLSKIENĖ, gimusi 1909 metais gegužės 9 d. Kriaunų miestelyje. Į Braziliją atvyko 1927 metais. Gyveno Bom Retire ir Zelinoje. Palaidota S. Caetano kapuose.

Septintos dienos misios egzėkvijos bus ateinantį antradienį 13 spalio, 19,30 val. Vila Zelinoje.

Spalio 7 diena mirė A. A. VITAS ŽALKAUSKAS, Šv. Juozapo Vyrų Brolijos ilga metis narys, gyvenęs Vila Zelinoje.

GERA PROGA

Vienas lietuvis S. Paulyje turi neriklausomos Lietuvos pinigų rinkinį. Jam trūksta dviejų litų monetos (sidabrinės). Bet jis turi dvi penklites. Jei kas norėtumėt pasikeisti, už savo du litus gauti penkis, kreipkitės į «Mūsų Lietuvos» redakciją,

VYRŲ BROLIJOS VEIKLOS KALENDORIUS

Spalio 11 žaidimai Jurubatubos parke pas p. Vladą Jasiulionį.

Lapkričio 8 ar 15 pikaikas Praia Grande.

Juozas Baužys, pirm.